

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Nationalbankens Oktroj.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3207).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fraenkel: Med de Ændringer, som Lovforslaget har faaet, kan man være relativt tilfreds med det under Hensyn til, at det er gjort midlertidigt, men ogsaa kun under det Hensyn. Og det er egentlig Nationalbankens egen Skyld, naar man stiller sig noget tvivlende overfor de Forslag, den kommer med, for man har ikke kunnet undgaa at føle sig noget stødt — saaledes er det i det mindste gaaet mig — over, at Nationalbanken benytter netop dette Øjeblik til at søge en blivende Udvidelse af sin Oktroj. Der er ogsaa andre Ting — som man maaske her under Generaldebatten kan berøre —, der gør, at Nationalbanken maa vente, at man ikke staar overfor den med nogen større Tillid. Jeg har saaledes tidligere fremdraget Spørgsmaalet om de nye Sedler og den Inskription, der staar paa dem. Den højtærede Finansminister, tror jeg, det var, svarede mig paa Finanslovsdebattens sidste Dag. Bortset fra, at dette Tidspunkt udelukkede, at jeg kunde optage Sagen igen, var det heller ikke noget Svar, jeg fik, men det var et Spørgsmaal, der blev rettet til mig paa Foranledning af mit Spørgsmaal. Ministeren sagde nemlig, at jeg troede vel ikke, det var Mening, at man ikke vilde indløse disse Sedler. Nu vilde det jo blive altfor vidtløftigt, hvis man skulde gøre Rede for, hvad man ikke tror. Skulde man endelig stille et Spørgsmaal, kunde man jo spørge, hvad man troede med Hensyn til denne uheldige Inskription. Men heller ikke dette Spørgsmaal vilde være berettiget, for det var mig, der spurgte, og det var altsaa Nationalbankens Sag at svare. Men hvis man havde spurgt mig, hvad jeg da troede, vilde jeg have svaret: Jeg tror i hvert Tilfælde, at der ligger en Mening bag ved denne Ændring i Inskriptionen, og det er den Mening, jeg gerne vilde have frem. Jeg venter ikke, at nogen af de højtærede Ministre skal svare paa det nu, for de maa jo hente deres Svar fra Nationalbanken; men naar

de atter henvender sig til denne, vilde jeg meget bede om, at vedkommende højtærede Minister spurgte Nationalbanken og bad den om tydeligt og klart og simpelt at svare paa dette Spørgsmaal: Hvad er Meningen med den forandrede Inskription paa de nye Sedler? Er det en Misforstaaelse, en Fejl fra Nationalbankens Side, maa vi saa faa den rettet, og er det ikke det, maa vi saa faa at vide, hvad der er Meningen med det. Dette vilde jeg tillade mig at henstille til den højtærede enten Justitsminister eller Finansminister — hvem af de Herrer, der nu vil tage sig af Sagen — at spørge Nationalbanken om og saa lejlighedsvis at bringe et klart og tydeligt Svar fra Banken tilbage her til Tinget.

Finansministeren (Brandes): Hvorvel det ærede Medlem jo ikke egentlig har rettet nogen Forespørgsel til Finansministeren, men har anmodet ham eller Justitsministeren om at spørge sig for hos Nationalbanken, forekommer det mig dog, at jeg gør ret i straks at svare dette, at jeg ikke agter at stille nogen Forespørgsel til Nationalbanken, og jeg tør nok indestaa for, at min Kollega Justitsministeren heller ikke vil gøre det i Anledning af de smaa Sedler, som ligger noget mere trykkende paa det ærede Medlems Hjerter, end jeg synes, at disse Sedler egentlig fortjener. Jeg tror, at Ulykken er den, at de syner saa særdeles, fordi man hver Gang, man ser dem, forfærdes over deres uskønne Udseende. Men hvad deres Inskription angaar, saa synes jeg ikke, at den kan gøre nogen Skade. Der staar paa disse Sedler: „1 Krone“ — jeg har ikke nogen Seddel for mig i Øjeblikket, men jeg tror ikke, jeg tager Fejl i, at der staar: „1 Krone udstedt af Nationalbanken“, og saa staar der, at den gælder saaledes efter Loven. Jeg tror, at det, det ærede Medlem er mest fornærmet over, er, at der staar „efter Loven“. Det har han en Gang tidligere talt om. Ja, efter at jeg nu har faaet overleveret en Seddel, tør jeg maaske opløse Indholdet. Der staar: „1 Krone udstedt af Nationalbanken“. Det har det ærede Medlem vel ikke noget imod. Saa staar der: „Gælder“ — det har det ærede Medlem vel heller ikke noget imod —, og derefter: „ifølge Loven som 1 Krone i Sølv.“ Jeg tror, det er dette „ifølge Loven“, som det ærede Medlem har saa meget imod, idet han — med nogen Ret, forekommer det mig — mener, at der burde være citeret, ifølge hvilken Lov det er. Er det ikke det, det ærede